

penge, medens forslaget som sådant ikke blev færdigbehandlet før folketingsårets udløb.

Der blev dog tilvejebragt et fyldigt materiale, hvis væsentligste dele er optrykt som bilag til udvalgets beretning af 21. september 1967 (tillæg B. spalte 2127).

Om motiveringen for forslaget anførte forslagsstillerne bl. a. følgende:

„Nærværende forslag tilsigter dels en forbedring af visse af sygekassernes ydelser i sygdomstilfælde og dels en administrativ forenkling af de funktioner, som i det nuværende sociale trykkesystem er henlagt under sygekasserne. Af hensyn til arbejdet i den socialreformkommission, der i 1964 nedsattes på venstres initiativ, har forslagsstillerne derimod afstået fra på dette tidspunkt at foreslå ændringer, som berører selve strukturen i det sociale trykkesystem.

Denne hensyntagen til socialreformkommissionen betyder, at de foreslåede ændringer begrænses af de hidtidige rammer og opdelinger. De vil derfor uundgåeligt have midlertidighedens karakter over for de yderligere muligheder for forbedringer og forenklinger, som efter venstres opfattelse vil ligge i en samlet reform af det sociale trykkesystem på tværs af den nuværende og historisk betingede struktur. Uanset disse videre muligheder må det påhvile lovgivningsmagten at sikre, at det sociale trykkesystem også fungerer bedst muligt i tiden, indtil en virkelig reform kan nås. Forslagsstillerne skal samtidigt stærkt understrege forventningen om, at arbejdet i socialreformkommissionen fremskyndes mest muligt.

I forbindelse med folketingets beslutning af 29. maj 1964 om nedsættelse af en socialreformkommission blev det fra alle partier fremholdt som en forudsætning, at kommissionens nedsættelse ikke må standse eller forsinke ajourføringen af sociale ydelser eller hindre, at der gennemføres nydannelser, som måtte vise sig påkrævet. Forslagsstillerne er fortsat af denne opfattelse, både når det gælder de sociale ydelser og de bestræbelser for administrativ rationalisering og effektivisering, der ofte kan være et praktisk bidrag til at føre nye sociale fremskridt ud i livet, bl. a. ved at frigøre fornøden kvalificeret arbejdskraft dertil.“

Ved 1. behandling af forslaget kunne *socialministeren* i det store og hele henholde sig til de udtalelser, han havde fremsat ved det tilsvarende forslags behandling i det foregående folketingsår. Det fremgik heraf, at han så med forståelse på spørgsmålene om at gøre medlemsskab af sygekasserne tvungent og at gøre alle sygeforsikringslovens ydelser tvungne, hvorimod han så med en vis skepsis på spørgsmålet om at fastsætte ensartet medlemsbidrag. Det fremgik ligeledes af de tidligere fremsatte udtalelser, at man vedrørende de øvrige spørgsmål burde afvente resultatet af socialreformkommissionens arbejde.